Bài Bốn

Giai đoạn thứ tư của sách Nhã Ca—
Được kêu gọi cách mạnh mẽ hơn để sống phía trong bức màn
qua thập tự giá sau sự phục sinh

Đọc Kinh văn: Nhã. 6:4a, 13

I. Qua nếp sống trong sự thăng thiên của Christ như thọ tạo mới trong sự phục sinh, người yêu của Christ trở nên trưởng thành trong sự phong phú của sự sống của Christ để nàng không những trở nên một khu vườn cho Christ (Nhã. 4:12–5:1; 6:2) mà còn trở nên nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời, được tượng trưng bởi Thiệt-sa và sự bảo vệ của nơi ấy, được tượng trưng bởi Giê-ru-sa-lem (c. 4a):

A. Vua khen ngợi người tìm kiếm yêu dấu của mình vì vẻ đẹp của nàng bằng cách tuyên bố: "Hỡi bạn tình ta, mình xinh đẹp như Thiệt-sa, / Đáng yêu như Giê-ru-sa-lem"—c. 4a.

B. Thiệt-sa, thủ đô của các vua Israel và là nơi có cung điện của các vua (1 Vua. 14:17; 15:21; 16:23), được nhắc đến ở đây theo ý nghĩa tích cực để tượng trưng cho nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời, nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời là Vua; thành thánh Giê-ru-sa-lem là thủ đô của Giu-đa và là sự bảo vệ cho nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, tức đền thờ, trên đất.

C. Trong Cựu Ước, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời được hình bóng bởi Thiệt-sa và Giê-ru-sa-lem; trong Tân Ước, công trình xây dựng này là Thân thể hữu cơ của Đấng Christ; chung cuộc, sự xây dựng Thân thể hữu cơ của Đấng Christ, cũng là vợ của Christ (Êph. 5:25-32; đc. Sáng. 2:22), sẽ tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới, tức thành thánh là sự tổng kết của Nơi chí thánh, nơi cư ngụ hỗ tương của Đức Chúa Trời với những người được cứu chuộc của Ngài trong cõi đời đời (Khải. 21:2-3, 16, 22).

II. Trở nên khu vườn cho Christ là phát triển mạnh mẽ yếu tố sự sống của Christ với sự phong phú không thể dò lường của sự sống ấy; trở nên nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời là được xây dựng (liên quan đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ) trong sự lớn lên trong sự sống của Christ cùng sự phong phú không thể dò lường của sự sống ấy dẫn đến sự trưởng thành—Êph. 3:8; 4:12-16:

A. Dù nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời ở trên các tầng trời nhưng nơi ấy được chia làm hai phần bởi bức màn, điều tượng trưng cho xác thịt của chúng ta—Hê. 10:19-20.

B. Đối với Christ, bức màn trong nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời đã bị xé toác vào lúc Christ bị đóng đinh trên thập tự giá (Mat. 27:51), nhưng đối với tín đồ, bức màn ấy vẫn còn cho mục đích Đức Chúa Trời xử lí họ.

C. Sứ đồ Phao-lô đã trở nên trưởng thành trong sự sống của Christ, sống trong sự thăng thiên của Christ, nhưng Đức Chúa Trời vẫn cho phép ông có một cây gai trong xác thịt qua một sứ giả của Sa-tan để giữ ông khỏi quá tự cao—2 Cô. 12:7.

D. Trong gia tể của Ngài, trước hết Đức Chúa Trời tái sinh chúng ta trong linh chúng ta bằng sự sống phục sinh của Ngài (Gi. 3:6; La. 8:10; 1 Phi. 1:3); kế đến, Ngài biến đổi chúng ta trong hồn bởi một tiến trình trao đổi chất bên trong, đem Christ và sự phong phú của Ngài vào trong bản thể chúng ta làm yếu tố mới của chúng ta và khiến yếu tố cũ, thiên nhiên của chúng ta dần dần được đào thải (2 Cô. 3:18; La. 8:2); cuối cùng, thân thể chúng ta được biến hóa để được đồng hóa theo thân thể vinh hiển của Christ khi Ngài trở lại (Phil. 3:21; La. 8:23).

III. Vẫn còn cần sự kêu gọi cuối cùng của Chúa để chúng ta sống bên trong bức màn qua kinh nghiệm mạnh mẽ hơn về thập tự giá trong việc xử lí xác thịt sau khi chúng ta kinh nghiệm sự phục sinh của Ngài như thọ tạo mới của Đức Chúa Trời:

A. Sau khi người yêu của Christ theo đuổi Ngài để được thỏa mãn và đã đạt được điều đó trong giai đoạn thứ nhất của sách Nhã Ca, trước hết Chúa kêu gọi nàng được giải thoát khỏi bản ngã bằng

cách kinh nghiệm thập tự giá của Ngài khi nàng bị khép kín bởi sự nội quan; kế đến Chúa kêu gọi nàng tiến xa hơn để sống trong sự thăng thiên của Ngài như thọ tạo mới của Đức Chúa Trời trong sự phục sinh; bây giờ cuối cùng, Chúa kêu gọi nàng sống phía trong bức màn trong Nơi chí thánh, chính là Đức Chúa Trời, để vui hưởng Đức Chúa Trời được-tổng-kết được hiện thân trong Christ—đc. Hê. 10:22:

1. Theo gia tể của Đức Chúa Trời, cho dù chúng ta trưởng thành và thuộc linh đến đâu, nhưng chừng nào còn sống trên đất, tức là chừng nào thân thể chúng ta chưa được biến hóa (La. 8:23; Phil. 3:21), thì chúng ta vẫn còn xác thịt, là bức màn
2. Chúng ta cần học tập vượt qua bức màn bằng cách kinh nghiệm sự xử lí của thập tự giá mỗi ngày để có thể sống phía trong bức màn, trong Nơi chí thánh—1 Cô. 15:31; Lu. 9:23.
3. Khi vào Nơi chí thánh, chúng ta vào trong Đức Chúa Trời và trở nên nơi thánh biệt; theo ý nghĩa là chúng ta trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách; là Su-la-mít thật, chúng ta trở nên bản sao và sự tái sản sinh của Christ, Đấng là "Đức Chúa Trời thật và sự sống đời đời"—1 Gi. 5:20.
4. Có ba điều tuyệt diệu bên trong Hòm trong Nơi chí thánh cho kinh nghiệm và sự vui hưởng của chúng ta:
    a. Ma-na giấu kín trong bình bằng vàng chỉ về Đức Chúa Trời Cha là nguồn thần thượng của mọi sự cung ứng—Xuất. 16:32-34; Khải. 2:17a.
    b. Cây gậy nảy lộc tượng trưng cho Christ là sự phục sinh; giữa vòng Ba Thân vị của Đấng Tam Nhất Thần thượng, thân vị thứ nhì là sự phục sinh—Dân. 17:1-11; Gi. 11:25.
    c. Các bảng luật pháp chỉ về luật của Linh sự sống như luật bên trong trong linh chúng ta (La. 8:2, 10), được tượng trưng bởi các bảng giao ước (Xuất. 25:16; 31:18; Phục. 10:1-5; Giê. 31:33).
    d. Chúng ta cần thấy rằng Cha ở trong chúng ta (Êph. 4:6), Con ở trong chúng ta (Côl. 1:27; 2 Cô. 13:5), và Linh ở trong chúng ta (La. 8:9).
    e. Như vậy, Cha, Con và Linh đang cư ngụ trong Nơi chí thánh; khi chúng ta vào trong linh là Nơi chí thánh thực tiễn, chúng ta vào trong Đức Chúa Trời và gặp Cha là nguồn cung ứng, Con là sự phục sinh, và Linh là luật sự sống.

B. Chính tại đây mà mọi người tìm kiếm Christ, là người sống trong Nơi chí thánh, trong Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết, vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết đến mức trọn vẹn nhất; đây là giai đoạn cao nhất trong kinh nghiệm của người yêu của Christ như được trình bày trong Nhã Ca.

IV. Chung cuộc, chúng ta được đồng hóa để trở nên Su-la-mít tuyệt diệu, mà là bản sao của Sa-lô-môn, nàng là hình ảnh lớn nhất và chung cuộc về Giê-ru-sa-lem Mới như người tương xứng của Christ—6:13; Khải. 21:2, 9-10; 22:17a:

A. Giống như Vua Sa-lô-môn đã trở thành chàng trai thôn quê để tỏ tình với một thôn nữ nhằm làm cho nàng trở thành hoàng hậu của mình, bản sao của mình, thì Đức Chúa Trời trong Christ cũng đã trở thành người để tỏ tình với con người nhằm làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, sự biểu lộ và chức năng nhưng không trong Thần cách để làm cô dâu của Christ—Mat. 9:15; Khải. 19:7; đc. Thi. 45:1-3, 9, 13-14.

B. Kinh Thánh khải thị rằng Đức Chúa Trời đã trở thành người để tỏ tình với chúng ta và bây giờ Ngài muốn chúng ta tỏ tình với Ngài bằng cách trở nên thần thượng để biểu lộ Ngài qua mối quan hệ cá nhân, trìu mến, riêng tư và thuộc linh của chúng ta với Ngài—Truyền. 1:2; Nhã. 1:1-8; đc. 2 Cô. 2:10; Xuất. 33:11; La. 8:4, 6; 1 Cô. 2:15.

C. *Su-la-mít* là hình thức giống cái của từ *Sa-lô-môn,* cho thấy rằng bây giờ những người đắc thắng đã trở nên giống Christ trong sự sống, trong bản chất, trong sự biểu lộ, và trong chức năng nhưng không trong Thần cách, để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời.

D. Su-la-mít được ví như điệu múa của hai trại quân, hoặc hai quân đội (tiếng Hê-bơ-rơ là *Ma-ha-na-im*), trong cách nhìn của Đức Chúa Trời; sau khi Gia-cốp thấy các thiên sứ của Đức Chúa Trời, tức hai quân đội của Đức Chúa Trời, ông đã đặt tên cho nơi mình đang ở là Ma-ha-na-im và chia những người vợ, con cái, và tài sản của mình thành "hai quân đội"—Nhã. 6:13; Sáng. 32:1-2:

1. Khi Gia-cốp đang trên đường đối diện với Ê-sau thì các thiên sứ của Đức Chúa Trời gặp ông, và ông gọi tên nơi ấy là Ma-ha-na-im—cc. 1-2.
2. Sau khi thấy các thiên sứ như hai quân đội của Đức Chúa Trời, Gia-cốp đã chia những người vợ, con cái và tài sản của mình thành hai nhóm hay "hai quân đội", cho thấy rằng chúng ta thừa sức chinh phục và chúng ta mang một chứng cớ mạnh mẽ—c. 7.
3. Điều này cũng cho thấy Đức Chúa Trời không muốn "những người khổng lồ" mà chỉ muốn những người yếu ớt, những người yếu đuối hơn, tức phụ nữ và trẻ em—2 Cô. 11:29; La. 9:16.
4. Đức Chúa Trời không muốn những người mạnh mẽ trong chính mình; những người được kể xứng đáng làm người đắc thắng sẽ là những người yếu đuối hơn, hoàn toàn lệ thuộc Chúa theo nguyên tắc Thân thể—1 Cô. 1:26-28; 2 Cô. 11:29; 12:9-10; 13:3-5; Khải. 3:8; 1 Phi. 5:5; Phục. 32:30; Truyền. 4:9-12; La. 9:16; 16:20.
5. Ý nghĩa thuộc linh của hai quân đội là lời chứng mạnh mẽ rằng chúng ta thừa sức chinh phục qua Đấng yêu chúng ta theo nguyên tắc Thân thể Đấng Christ—8:37; 12:5; Phục. 32:30; Truyền. 4:9-12.
6. Đức Chúa Trời cần một dân làm một với Ngài, một dân thuận phục Ngài, được biểu trưng bởi bím tóc (Nhã. 1:11), và vâng phục Ngài bằng ý chí mềm mại dễ uốn nắn, được biểu trưng bởi cổ mang chuỗi hạt trân châu (c. 10).

   Khi xem xét làm thế nào để đạt đến đỉnh cao nhất của khải thị thần thượng, chúng ta không nên tin cậy chính mình nhưng nên lệ thuộc Chúa là tình yêu, quyền năng và sự thương xót để làm cho chúng ta trở nên những chiếc bình của sự thương xót, sự cao trọng và vinh hiển—La. 9:16, 21-23; Nhã. 8:5-6.

© 2026 Living Stream Ministry